

Forsvarsministeren (Krabbe): Den Bemærkning, der blev fremsat af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen), foranlediger mig til at give det ærede Medlem et skyldigt Svar. Det forholder sig rigtigt, som det ærede Medlem har sagt, at han, inden han fremførte sit Spørgsmaal, har talt personligt til Ministeren om Sagen, men det forholder sig ogsaa saadan, at jeg ikke alene har lagt mig det paa Sinde, men har ladet disse Betragtninger gaa videre til dem, der paa Ministeriets Vegne have med denne Sag at gøre. Jeg skal tilføje, at ligesom jeg vil være erkendtlig for ethvert Bidrag til at skaffe Staten billigere Vilkaar ved de nødvendige Erhvervelser af Terrainer i Nordsjælland, saaledes vilde jeg være bedre hjulpen, hvis det ærede Medlem, som dog har overvejet denne Sag og indhentet Oplysninger, vilde give nogle positive Angivelser af, hvor Besparelserne skulde finde Sted, i Stedet for disse almindelige Antydninger. Naar det ærede Medlem kunde sige, at her eller der kan der skaffes et brugeligt Terrain for en rimelig Pris, vilde det være en langt lettere Vej til at naa det for Statskassen tjenlige Resultat, end en almindelig Antydning kan give.

Idet jeg altsaa vil være glad ved enhver fremtidig Antydning fra det ærede Medlem, og des gladere, jo mere positiv den er, kan jeg berolige det ærede Medlem ved at sige, at Staten endnu ikke er bunden. Den er ikke alene ikke bunden, men der foreligger endnu ikke for Ministeren noget Tilbud eller noget Forslag om Afhændelse eller Erhvervelse, saa at der er rig Lejlighed for det ærede Medlem til at yde Ministeren den Bistand, som Ministeren vil være glad ved at modtage, og som jeg er overbevist om, at det ærede Medlem vil være fornøjet med at yde.

Formanden: Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til, at Folketingsmanden for Randers Amts 6te Valgkreds for tredje Gang tager Ordet i denne Sag. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

N. Neergaard: Det er fuldkommen rigtigt, naar den højtærede Finansminister siger, at de meget store Indtægter have vi ikke mange af her til Lands, og derfor kan der ikke ventes synderligt af dem. Men de Indtægter, der her er Tale om, ere ikke i den Forstand store, det er Indtægter paa over 3,000 Kr. Dem have vi overordentlig

mange af, og jeg fastholder, at det er Indtægter, der kunne ventes at ville stige, endog meget betydeligt, naar de gode Tider vende tilbage. Vi ere jo enige om, at der af Gennemsnitsindtægtens Nedgang paa ingen Maade med Sikkerhed kan sluttes, at der ikke har været nogen Stigning i de store Indtægter, og vi ere ligeledes enige om — og andet har jeg aldrig sagt —, at der i de sidste Depressionsaar rimeligvis neppe har været nogen Stigning. Tallene for Københavns Kommune bevise eller modbevise intet her.

Den højtærede Minister sagde, at Aaret 1918 vedkom os ikke. Det var, som om jeg havde grebet et Fantasiaar ud i Fremtiden og villet profetere om det. Men det er dog ganske mærkværdigt, naar man taler om en Reforms finansielle Virkninger; saa at sige, at det ikke vedkommer os, hvorledes den virker, naar den er gennemført, naar disse Beregninger kunne udføres paa et fuldt ud paalideligt Grundlag af sagkyndige Autoriteter. Det er noget, som vedkommer Lovgivningsmagten nok saa meget, hvorledes Reformen finansielt vil virke, naar den endelig er gennemført, som hvorledes den vil virke i de enkelte Overgangskaar. Derfor er det fuldt berettiget at basere sine Overvejelser over Militærlovenes finansielle Virkninger og den Dækning, som kan ventes for dem ved de forøgede Indtægts- og Formueskatter, netop paa det Tidspunkt, da Loven er gennemført, og de virke normalt.

Den højtærede Minister mente, at der ved Lønningslovene burde have været Tale om Indtægtsdækning. Men det var netop det, der var. Der blev af Finansminister Vilhelm Lassen foreslaaet en delvis Dækning af denne Udgift ved en Forøgelse af Posttaksterne og Statsbanetaksterne. Men hvorledes stillede den højtærede Ministers Parti sig til det? Det var netop i Anledning af denne Dækning, at vi fik den store finansielle Debat, hvor en mere nøgtern og en mere fantasifuld Betragtning, den første repræsenteret af Finansminister Vilhelm Lassen og mig og den sidste af den nuværende Konseilspræsident, brødes med hinanden. Kompensationslovene vilde man modsætte sig. Altsaa, det Tilløb til, hvad den højtærede Finansminister nu anser for sund og god Statshusholdning, som man fra Regeringens Side kunde gøre den Gang og ogsaa gennemførte, modsatte man sig fra hans Partis Side.

Men den højtærede Minister bliver ved at sige — og det er vel sagtens noget, man maa antage vil gaa i en Del Menne-